

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL - VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Radio- en Stofzugerfabriek: **Maanweg - Den Haag**
 Motorenfabriek: **Abstederdijk - Utrecht**

Rijwielfabriek De Kroon: **Laakweg - Den Haag**
 Verkoopkantoor: **Maanweg - Den Haag**

GEEN FEEST, EN TOCH.....

Vandaag is het voor VDH een belangrijke dag omdat het nieuwe nabewerkingsgebouw en het ketelhuis aan de fabriek Maanweg door Volkers Bouwmaatschappij officieel aan VDH werden overgedragen. „Opgeleverd“ heel zoiets in de vaktaal en al was er geen reden om van deze oplevering een feest te maken, het is een mijlpaal.

In Mei 1946 begon de bouw van het nieuwe ketelhuis, dus anderhalf jaar later. Vlot is het bouwen dus niet geweest, doch dit kan allerminst geweten worden aan de lever van al degenen, die aan de bouw en medewerkten. Aan hen heeft het niet gelegen dat de leveranties zo irritierend traag binnenkwamen en de vorst een spaak in het wiel stak.

Intussen, het gebouw staat er en daarmee zijn 5000 vierkante meters aan ons vloeroppervlak toegevoegd; hebben wij een nabewerkingsgebouw, dat straks, als de installaties klaar zijn, een grote aanwinst behoeft te zijn, is er een ketelhuis met ruim voldoende capaciteit voor deze nieuwe fabrieksafdeling, benevens een garage voor onze vrachtwagens, een ruime werkplaats en een nieuw kantoor voor huisvesting.

Het opschuiven en verbouwen gaat dan onvermoeid voort — wij bouwen aan onze toekomst.

Het betekent tevens dat de heer Plaisier ons gaat verlaten, voorgoed, naar hij zelf beweert, hoewel wij dat nog niet believeven te geloven.

Na vier jaren in ons midden geweest te zijn, beschouwen wij hem reeds lang min of meer als een der onzen. De lust bekruipt ons hem ereld van het VDH-personeel te maken, doch daar zal hij wel niet van gediend zijn.

Heer Plaisier, als U ons eventueel wel voorgoed mocht verlaten, veel plezier elders, onverschillig in welke stad, land of wereld-deel dit ook mag zijn. Wij hebben het altijd uitstekend met U kunnen vinden en in stilte gehoopt op ons vierenzestigste jaar nog even springlevend en ondernemend te zullen zijn als U nu bent.

Met U te werken was een genoegen.

HVO PROGRAMMA

- 14 December, Cabaret van Chiel de Boer, City-Theater.
- 15 December, Vijfde Pedagogische Kamer-muziekavond in het Kon. Conservatorium.
- 21 December, Speelplanvoorstelling in het Gab. V. K. en W., toegankelijk voor buitengewone leden.
- 25 December (1e Kerstdag 3 uur n.m.) Kerstconcert in de Rem. Kerk, met medewerking van Nena Hoog, hobo; Harry Holtman, orgel en het koor der Haagse Oratoriumvereniging onder leiding van S. de Jong, Kerstrede door MeJ. Ds. W. S. Wierdt, Beckman. Mede toegankelijk voor buitengewone leden.

INLEIDING TOT JEUGDENQUÊTE

MEN ZAL U VRAGEN

(alleen bestemd voor minderjarigen)

Jongelui,
 (jongens en meisjes klinkt zo Sinterklaas-achtig en bovendien ben je daar te oud voor).

Er zijn in de wereld allerlei mensen: blanke en bruine, blonde en zwarte, getrouwde en ongetrouwde. „Vogels van diverse pluimage“ zegt men wel eens dichtertlijk. Die mensen hebben allerlei eigenschappen: de een is trots, de tweede bescheiden, de derde gierig, de vierde royaal.

Èn ding hebben ze allen gemeen: ze zijn allen nieuwsgierig, willen dolgraag iets van een ander weten.

Men zegt wel eens dat alleen vrouwen nieuwsgierig zijn, jaat je maar niets wijsmaken, de mannen zijn het net zo erg. Zij willen het alleen niet bekennen en noemen zich „weegierig“, nietwaar mannen?

De nieuwsgierigste (of zullen wij maar zeggen weegierigste?) van allen is echter de enquêteur — een mooi vreemd woord voor „onderrager“.

Enquêteur klinkt vriendelijker en daarom zullen wij hem maar zo noemen, of enquêteurce als het om een ondervraagster gaat.

Een enquêteur is iemand die alles wil weten en die je allerlei onbescheiden vragen stelt. Je zult hem dit niet kwalijk nemen als je „Sst...“

Door de K.N.A.C. wordt in de eerstkomende weken een actie gevoerd om met minder signalen een grotere veiligheid te bereiken.

De strijd wordt gevoerd tegen het lawaai. We weten niet of de organisatoren van deze campagne wel eens op onze montageafdeling zijn geweest. Ongewijfeld zouden zij zich dan niet tot het verkeer beperkt hebben maar ook de radiobanden in hun actie betrokken hebben.

Welk een stortvloed van geluiden overvalt iemand, die b.v. vanuit de stilte van het magazijn de montage opwandelt, waar een heilige strijd wordt gevoerd om aan de te controleren en repareren chassis zoveel mogelijk lawaai te onttrekken. Om van alle andere geluiden, die zo hier en daar opklinken nog maar niet te spreken.

En is dat nu allemaal nodig?

Neen zeker niet!

Als ieder op zijn eigen post nagaat, wat kan gebeuren om de hinderlijke geluiden tot het uiterste te beperken, zal het werken op de montage veel aangenamer en minder vermoeiend worden.

Hens, we zijn geen kniesoren en houden graag van een goed stukje muziek, maar als een KY 465 een harmonie-orkest uitzendt, terwijl via een KY 466 de Skymasters een schare swingthebbers in veroving brengt en dit alles overstemd wordt door machtige orgelklanken die uit een KY 477 dreunen.....

En, dan is dat niet leuk meer!

En daarom..... sst!

weert, dat hij het vraagt om daardoor in ons aller belang wijzer te worden.

Zie je, dat is het grote verschil tussen een enquêteur en een nieuwsgierig Aagje. Het doel van hun vragen is anders.

Volgende week komen in onze fabriek aan de Maanweg enkele enquêteurs en enquetes werken. Niet aan de band, doch in een wachtkamer.

Zij komen op uitnodiging van de VDH-opleidingscommissie. Je weet wel de commissie die door het initiatief van de Kern is ontstaan. Die commissie wil graag wat voor de jeugd doen. Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst, is een spreekwoord dat je wel eens gehoord zult hebben.

Aangezien zij als verstandige mensen willen helpen meebouwen aan de toekomst van ons land, ons volk, ons personeel en onze fabriek, wil de commissie helpen de jeugd te vormen, zoals men dat zo mooi zegt.

Nu is die vorming van de jeugd — en dat zijn allen die nog geen 21 jaar zijn — een zaak waar velen jarenlang aan merken. Jullie weten nog wel: in de eerste plaats de ouders, dan de school, jeugdverenigingen en allen die zich met de jeugd ernstig bezighouden. Doch ook de bedrijven hebben hierin een taak, zij het een aanvullende. Nu is het een verstandig besluit van de opleidingscommissie geweest om eerst eens met de jeugd zelf te gaan praten, om die jeugd zelf te vragen wat zij willen en kunnen.

Dat spreken met de jeugd moet natuurlijk zo zijn, dat men vrijuit kan spreken en om dit te bereiken heeft de opleidingscommissie een aantal personen uit Haagse jeugdbeweging verzocht zich daarmee te belasten.

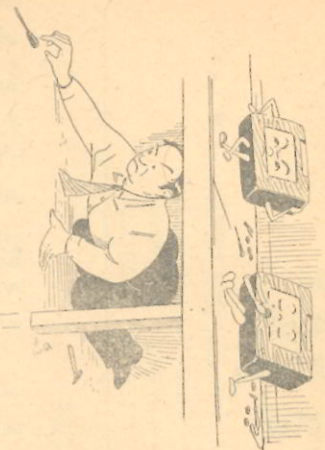
Deze jeugdleiders en -leidsters staan buiten het bedrijf, men kan vertrouwelijk met hen spreken, want geheimhouding is verzekerd. Zij zullen alleen de gegevens verstrekken aan de opleidingscommissie en niet de namen van de jongens en meisjes, die door hen worden ge-enquêteerd.

De vragen die zij zullen stellen zijn zo, dat een gesprek niet langer dan een half uur duurt, de gegevens worden genoteerd op een formulier, dat alleen maar een nummer draagt. Alleen de enquêteur weet, wiens formulier dit is en hij vertelt het niet verder. Doch al is hiermede de zekerheid gesteld dat de antwoorden vertrouwelijk behandeld worden — de enquête zal pas slagen als jullie, jongens en meisjes, van harte medewerkt.

De opleidingscommissie vraagt om die medewerking, niet in haar eigen belang, doch in dat van jullie zelf, van de gehele werkende jeugd van Nederland.

En dat doel wettigt ons verzoeken dat deze enquête van allen: chiefs, bazen en de jeugd, volledige medewerking ondervindt.

HET KLEUTERKLASSE IN DE FABRIEK

„Hallo, arbeidslist,” riep de jonge stamper de passerende „klokkeman” toe, „loop eens mee op. Ik moet je nog eens hebben over dat Holo de Mebro.”

„En is dat Spaans al een beetje begrijpelijker Hollands voor je geworden?”

„Eerst wat anders. Door jouw werk neus je wat verder rond dan ik. Je moet me er eens iets meer van vertellen.”

„Zo, zo: je gaat wat dieper nadenken en wordt dus meer mens. Nou, daar gaat je dan. Jaren geleden was ik bezig met de reparatie van een pomp. Ik was in 't bedrijf nog zo groen als gras. Toen maakte ik voor 't eerst kennis met de klokkeman. Hij groette me leukweg en toen maar kijken en kijken. Dat begon me ten beste danig te kriebelen.”

„O, ja, dat ken ik. Soms word ik er dol van.”

„Nou, ik toen ook. Vooral toen hij me zei: je kunt je schroevendraaier

beter rechts meelagen en de vijlen vlak naast elkaar. En als je die spraaiboren loch niet gebruikt, stop ze dan in je la.”

„En had hij daar nou mee te maken?”

„O, man, alles moest anders, in 't gelid, op 'n rijtje, eiger dan mijn vrouw bij de voorjaarschoonmaak. Ik liep rood aan en zei hem: En daar ligt de hamer en als je daar ook met je klavieren aan komt, dan zal ik je er een zachte oppoffer mee geven, dat je geen klokke meer ziet, en zoek nu maar een kleuterklasje voor je schoolfrikkerij.”

„Wat zei hij wel? Kerel, ja ik kan je helemaal volgen.”

„Nou, hij weg: de volgende dag liet me op 't bureau komen. Hij keek me vriendelijk aan en zei: Voel je je weer lekker? Ik bromde wat voor me heen. „Nou, zei hij toen, dan zal ik je wat over 't kleuterklasje vertellen.”

„Die is goed, zeg. Jij reed 'm natuurlijk.”

„Eerst wel, maar wat je me toen vertelde, heb ik goed in mijn oren geknoopt. En datzelfde ga ik nou jou ook voorhouden.”

„Ik ben benieuwd naar je verhaal: begin maar. Kleuterlie luistert.”

„Het is met je werk als met zo'n heel grote Skymaster. Dat ding is gebouwd uit delen en deeltjes. En jouw werk bestaat uit een serie grote en kleine handgrepen en bewegingen. Laat nu je hersens eens goed werken: als ik toentertijd die bewuste hamer een eind van me neergooid na gebruik ervan, dan zou ik onnodig veel tijd behoeven, hem van die afstand weer naar me toe te halen voor het vol-

gende gebruik. Had ik hem de vorige maal vlak bij me geleed, dan zou ik nu tijd sparen. Dat lijkt je misschien een onbeduidend kleine winst.”

„Nou, eindelijk gezegd, ja, ik vond 't loch zo, toen je 't zei: de sop is dan loch de kool niet waard.”

„Ja, ja, maar ik begon immers met je te zeggen: gebruik nu je hersens. Die hamer heb ik op zo'n dag wel minstens 60 maal nodig; en dat elke dag weer. En dat leit op hè?”

„Dan heb je weer gelijk, dat is zo.”

„Ja, dat zeg je nu, maar het is zo eigenaardig dat de meeste lui niet snappen, dat vele kleinies één grote maken en dat we dus daaron ons over dat kleine zo druk maken. Wat betekent 't, als je allerlei onnodige handelingen doet, dag in, dag uit? Verspillig! Verspilling van je tijd en je kracht. En allemaal tijd, die meelt en waarvoor je niet betaald wordt. Want in verspilte tijd produceer je niets. En alleen voor productie word je betaald, dat is nogal wiedes, hè?”

„En zit daar nou heus geen uitbuiterie als een adder onder het gras verscholen?”

„Laat ik je dit zeggen, amice. Toen ik van die klokkeman dat lesje kreeg, heb ik niets gezegd. Maar ik heb er dagen over gedacht onder mijn werk. En ik deed onwillkeurig mijn werk anders dan vroeger, produceerde meer, verspilde steeds minder tijd en verdiende meer!”

Toen leerde ik de betekenis van dat Spaanse Hollands, je weet wel.”

„Ja, ja, Holo de Mebro. Nou, ik be-loof je, ik ga eens op dat etje broelen.”

ONZE RADIO THUIS

Is er een andere uitvinding denkbaar, die bij ons zo als cultuuroord staat aangeschreven als de radio?

Voór de oorlog, toen de vele duizenden door de germanse „Kultur”-brengers geroude radio-ontvangers nog tot het meubelair van even zovlele Hollandse huiskamers behoorden, vertelden de statistieken ons al, dat binnenkort, op enkele hardnekkige gevallen na, ons volk de radio als huisgenoot aangenomen zou hebben.

Zo ontmoet men in de huiskamers de radio, die evenzeer met de gezinscultuur te maken heeft, als thans te maken moet hebben. Het apparaat staat er nu eenmaal, het is met zorg gemaakt en met dure centen gekocht om geluid te maken en niet om stilte te geven. De wereld van vandaag is gewend om meer te luisteren naar geluid dan naar stilte. Alsof men de stilte met z'n gedachten niet meer aandurft, of dat men daardoor eerder in de spiegel van zijn eigen ik ziet en vlucht binnen de grenzen van het laatste waai.

Voor de ontelbare gewoonte-drinkers van de aether schijnt het geluid vaak geen andere betekenis meer te hebben dan dat het de stilte verbreekt.

De radio wordt ingeschakeld zoals de kachel wordt opgepoord of bijgevuuld. Deze ceremonie is allang gewoonte geworden.

Vaak maakt een Menuet van Mozart melange met het gekraas van een koffiemolen, zo tegen koffietijd. Tino Rossi neemt met pantachtige gracie de hindernissen van de zomende stofzuiger, als de kamer „gedaan”

wordt.

Een zanger kreunt van kermende melancholie, juist als men feestelijk bijeen is, maar de luidspreker en de verdraagsaamheid van de lusteraar zijn onsterfelijk.

Zo gaat het kraaiel vaak de lichte lange achterdag door. Dit soort radiogebruk heeft met cultuur natuurlijk niets te maken: het is er een aanfluiting van.

In dit geval kan men spreken van een radio-misbruik, dat de vorm heeft aangenomen van een goedaardige maar lastige, zucht tot selen, van ziekelijke aetherdialist.

Dit radio-„genot” is een oorverwende raif, dat iets met huiss/redebreuk of bureau-gerucht te maken heeft. De lusterars zijn geluidstorstigen, die tot de onverbeterlijke dronkaards gerekend kunnen worden.

Hoopvoller staat het met de „gelogenheids”-lusterars die het radiotoestel als gezinslid hebben aangenomen, maar het nog niet als zodiaging hebben opgevoerd. Het dwaalt nog zo'n beetje in de familiekring als een verwand kindje, dat te veel zijn zin krijgt.

Wien de gezinscultuur ter hartje gaat, hij mag de radio in zijn gezin niet als een onbelangrijke bagatel beschouwen.

De fijnste fragmenten der muziek worden soms als complete-stukjes op de markt gegooid. Van de meesterwerken der toonkunst maakt men gekaki, dat voor kleingeld te geef is.

Het zijn tegenwoordig de revues de films en de prentbriekkaarten, die de persoonlijke belevenissen moeten vervangen — ook in

de radiowereld. Wanneer thuis de radio niet met matigheid wordt bediend, wanneer niet een zekere krasheid of de behoefteloosheid wordt toegediend, dan is de radio in plaats van een heilzame culturfactor een ernstig gevaar voor de gezinscultuur.

Zij kan sleer scheppen, doet zij dat niet, dan vernietigt zij de huisselijke sfeer.

Denkt men, dat de aandacht voor studie en ernstige lectuur als een soort gekleurde verveling uit de luidspreker motregen?

Onaanvechtable statistieken wijzen uit, dat 80% tot 90% van de lusterars verkleefd is aan bonte avonden, of hoe dit soort varié-nummers verder moge heten, en dat in doorsnee 70% der lusterars op amusementsmuziek is gebouwd.

De een houdt niet van moderne muziek, de ander kan Beethoven niet uitstaan de studerende zoon wordt afgeleid door een hoorspel en wanneer een spreker wordt angekondigd, rent ieder, wáterover ook gespreken zal worden, naar de moorddadige knop, die verlossing brengt.

Men luistert tussen lectuur en handwerk, studie en gepraat met een verstrooid oor, maar dat oor is doelloos voor het ene en verloren voor het andere.

Laat de radio toe in Uw gezinsleven als ze de gezinscultuur kan dienen en geniet naar waarde en met aandacht.

Kan ze dat niet, zet ze dan als een ongewenste huisgenoot buiten de deur en geniet van de stilte.

DEN HAAG H.I.V.O. toneelvoorstellingen

In het uitgebreide winterprogramma van het H.I.V.O. heeft ook het toneel en dan natuurlijk het goede toneel een plaats gekregen. Zo wordt in de gezellige Koninklijke Schouwburg een vierstal voorstellingen verzorgd door het nieuwe gezelschap „De Haagse Comedie”.

Het H.I.V.O. heeft deze voorstellingen verdeeld in een tweetal series.

Van de eerste serie wordt door een aantal VDH'ers reeds gebruik gemaakt.

De tweede serie bevat een tweetal voorstellingen t.w. op de Dondertdagen 4 December a.s. en 27 Mei 1948.

Voor 4 December staat op het programma het actuele stuk „State of the Union” van Howard Lindsay en Russel Crouse. Het tweede stuk kan thans nog niet worden vastgesteld, daar nog niet vaststaat, welke werken dan op het repertoire staan.

De prijs voor beide voorstellingen bedraagt samen f.1.70, plaatsbespreken inbegrepen.

De plaatsbespreking geschiedt door loting, waarbij men voor de ene voorstelling een goede en voor de andere een minder goede plaats krijgt.

Leden van het Haagse VDH-personeel die van die aanbod gebruik wensen te maken, kunnen zich Maandag a.s., tijdens de pauze hiervoor opgeven, waarbij zo mogelijk de buitengewoon lidmaatschapskaart van het H.I.V.O. moet worden overgelegd. Zij, die zo'n kaart niet bezitten kunnen deze gratis tijdens dit spreektuur verkrijgen.

KÄTHE KOLLWITZ

Onder een manlie zich meester van het kleine groepje VDH'ers, dat onder leiding van Ir Lodder een bezoek bracht aan de tentoonstelling van werken van Käthe Kollwitz.

Zelf een innerlijke „bewogenheid en vaardigheid van uitdrukking vindt men zelden bij een kunstenaar.

De dieptegische kunst maakte zulk een indruk, dat ook ten de volgende dag weer naar het museum gingen om nog eens rustig alles te aanschouwen, wat in ets, litho, houtsnede of beeldhouwwerk was overgeleverd.

Van de teekeningen gaf Ir Lodder een duidelijke uiteenzetting, daarbij wijzend op de grote kunstzinnige waarde van de geëxposeerde werken.

Na het rondwelen langs de sociale kunstuitingen van deze begaafde vrouw maakte men kennis met de expositie van de „gitchting”. Beeldende kunst binnen ieders bereik, waar de levendige kleuren van de zgn. schildersprenten een tegenstelling vormden met de in hoofdzaak in zwart-wit uitgevoerde werken van Käthe Kollwitz. Niettemin was ook dit bezoek de moeite waard, omdat deze kunst inderdaad zo niet binnen het bereik van iedereen maar dan toch van zeer velen ligt.

Neemt eens een kijkje, het zal U goed doen.

NIEUWS VAN DE FABRIEK UTRECHT

Idee nr. 223 van Hr. Bewier, fabriek Utrecht, betreffende een gewijzigde wikkelmethode voor de ankers voor ERG 4/0250 motoren, werd belolond met f.5.— en 50 punten.

Fabriek Utrecht: Geboren: Andries, zoon v. K. Jager, ald. Montage op 4-11-47.

De Heer en Mevrouw Verschoor—Oudvaderen danken Directie en collega's hartelijk voor de cadeau's en bloemen, die zij bij hun huwelijk ontvingen.

VAN DE BOEKENPLANK

We hebben de vorige week met U enkele schrijvers besproken die tot een vorige generatie behoorden en wier boeken tot de meest gelezene behoorden.

De moderne roman, dus ook de schrijver daarvan is anders. De verteltrant is gewijzigd, de breedtepraktijkheid is weg. De hedendaagse lezer heeft daarvoor geen tijd en geen geduld meer. Hij worst de problemen meer direct te benaderen, zoals ook de moderne film hem dat laat doen. Vlotte dialogen en vooral afwisseling. Het moderne wereldbeeld verdundert in dezelfde zin. Het langdradige verdwijnt voor de directe feiten. Men moet mee kunnen, wat in de moderne roman gevaagd wordt, is diepte, geen breedte. De meest gelezen boeken zijn die waarin psychische problemen behandeld worden. Het gaat om de ziel, niet meer om het hart.

Geen sentiment, maar kracht.

Als we, net als het merendeel der lezers, algaan op de titels van de boeken, dan kunnen we ook daarin belangrijke wijzigingen constateren. Let U maar op.

Oude titels:

De liefde van de molenaarsdochter
De mistpaj van Abl Mouret
De liefdesavonturen van Octave Mouret
Het huisje op de heide
De roman van een koningsdochter

BOEKEN EN TIJDSCHRIFTEN

Nu we reeds enige malen iets schreven over de ontspanningsbibliotheek in onze fabriek, wordt ons van de zijde der bibliotheekers het verzoek toegezonden om de nieuwelingen er op attent te maken, dat ook zij wekelijks en wel Vrijdags tussen 12 en 12.30 uur boeken kunnen lenen à 4 cent per deel, aan de bibliotheek die bij de portier is ondergebracht.

Binnenkort zullen wat nieuwe romans worden aangekocht en ook deze zullen hun weg langs onze lezers wel vinden. Maar..... behandel de boeken goed. Laat ze thuis niet slingeren, zodat de kleuters er mee gaan spelen.

Nu nog wat over de tijdschriften-circulatie. Dit nuttige werk schijnt hopeloos mis te gaan, doordat de lezers zich niet houden aan de leesstermijn van drie dagen en de tijdschriften manden in hun bezit houden. Ze vergeeten, dat, als een collega het nieuws ontvangt, dit reeds weer oud nieuws is. En wat te zeggen van de lezer, die de tijdschriften gebruikt als theebladje en het inleveren vol natte en vette kringen? Tijdschriften hebben alleen nut als de circulatie in orde is. Werkt dus allen mee.

HOOFDKANTOOR EN FABRIEK MAANWEG

WEER OP DE SCHOOLBANKEN

I.V.I.O. SLEUTELDIPLOMA

De eerste les is achter de rug en we hebben ons oor te lusteren gelegd om te weten te komen, hoe of deze les bevallen is. Nu, we moeten het eerlijk toegeven, het is ons erg meegenomen.

Behoudens een enkele opmerking van de cursisten, dat het wat moeilijk is. Hierover willen we nog even wat zeggen. Allereerst: we hadden niet anders verwacht, dan dat het niet zou meevallen om weer te gaan studeren. Maar op één ding komt het aan en als je dat doet, dan red je het. Je moet willen. Je moet vóórproppen, dat je wilt en, dat je zult. We schreven het al eens eerder: **leis wat je graag wilt en waar je je voor inspannt bereikt je.** Maak dit tot lijfspreuk en je zult slagen.

En dan nog wat. Het is ons ook opgevallen, dat bij sommigen, nog een zekere schroom bestaat, om een nadere uitleg te vragen als iets niet duidelijk is. Overwin die angst, vraag het. De heer Christijn is altijd bereid om het uit te leggen en mocht het dan nog niet geheel duidelijk zijn, vraag het dan nog eens.

ZEEMEEUW EN AREND

Twee vogels ja, zo is het. Maar ook twee clubhuizen in Rotterdam. Vorige week vierden deze clubhuizen feest, omdat één der belangrijkste clubs vijf jaar bestond.

En het was feest! De grote zaal van Palace in de Zomerhofstraat was helemaal gevuld met jongeren. Het programma was voor elkaar.

Vóór de pauze zang, kampnummers, acrobatie, muziek, rhythmisch dansen. Na de pauze niet minder dan de opvoering van Wilhelm Tell.

De stemming in de zaal was prima. Wat willen deze clubhuizen?

Meisjes en jongens tussen de 15 en 23 jaar in clubverband samenbrengen.

Op die clubs wordt van allerlei gedaan: gezongen, gevoelstandst, gesport, muziek gemaakt, gepraat, men gaat samen kamperen enz.

De bijeenkomsten zijn in alle wijken van de stad.

Het adres van de Zeemeeuw, clubhuis voor meisjes, is: Spiegeleiserstraat 27 te Rotterdam.

Het adres van de Arend, clubhuis voor jongens, is: Schiekade 98a te Rotterdam.

De jongeren die in Rotterdam wonen zouden wij aan willen raden er eens een kijkje te gaan nemen. Men kan er praktisch elke avond terecht.

SPARAFONDS

Belanghebbenden worden er nog eens op gewezen, dat voor de Duitslanddaggers, die momenteel in onze dienst zijn, tot 1 Jan 1948 de gelegenheid openstaat om hun aandeel in de storting in het Spaarfonds die gedurende hun verblijf in Duitsland niet hebben plaats gehad, alsnog in te halen. De Directie zal dan tegelijkertijd eenzelfde bedrag bijstorten.

Wij vestigen Uw aandacht erop, dat het ontbrekende bedrag, hetwelk aan alle belanghebbenden is medegegeeld, gemakkelijker met budgetregis bij elkaar gespaard kan worden. U kunt bij de Afdeling Sociale Zaken dagelijkse en budgetboekje aanvragen. **ADM. STICHTING SPARAFONDS.**

MAANDAG

begint op de montage de tweede Radiostunt. De eerste werd een succes, dan zal slagen.

Mits allen, onverschillig welke rang of stand volop medewerken daar door een constante stroom onderdelen naar het montage-magazijn vloeit en Hr. de Vries c.s. dreigt te verzwellen.

Dan zal deze Radiostunt niet voortijdig sneuven wegens ondervoeding doch volledig slagen. **MAANDAG STARTEN WIJ.**

Tramkaarten December.

De tram-abonnementen der H.I.M. over de maand December kunnen worden besteld in de pauze op de volgende dagen:

Uur- en Weekloners: Maandag 17 November in de grote cantine. Maandloners: 18 November op de afdeling Arbeid.

Wij wijzen erop, dat uitsluitend in de pauze kan worden besteld, nabestellingen kunnen niet in behandeling worden genomen.

VOORUITGANG.....

Vandaag wacht ons allen een verrassing in de kleedkamers. Bij de wasbakken hangen handdoeken en is er zeep. Nu kunnen wij wassen!

Wij zoeken voor de vervulling van de vacature van de heer Kriek een **Voorman-controleur** voor onze afdeling Metaalcontrole. Schriftelijke sollicitaties vóór Woensdag 19 November 1947 inzenden aan afdeling Arbeid — Hr. Schrevel.

IDEENBUS.

Idee nr. 177 van J. de Bruin, afdeling Politieonderij, betreffende een verbeterde afwerking van KY 466 kasten, werd beloond met f 15.— en 150 punten.

Idee nr. 233 van G. J. van Groningen, afdeling Gereedschappmakerij, betreffende een verbetering van de deksets van een verfspuit, werd beloond met f 10.— en 100 punten.

FILMAYOND H.F.A.

De bekende avant-garde-cineast Alberto de Cavallanti, maker o.a. van de documentaire Nightmail, houdt Dinsdag 18 November a.s. te 21.15 uur een korte causerie in Corso, Prinsensstraat. Vertoond worden tien documentaires. Inlichtingen In. Lodder.

HOOFDKANTOOR EN FABRIEK MAANWEG

KERNVERKIEZINGEN 1947

VOLLEDIGE UITSLAGEN

Beste collega's,

Door bijzondere omstandigheden waren wij niet in staat direct terug te schrijven. Maar wij zeggen maar zo, beter laat dan nooit. Wij vonden het enorm, dat ons schrijven met foto in het VDH-tje was opgenomen. Vooral omdat het deze keer nu eens niet in het Politieblad was. Deze maal zullen wij u iets vertellen over Batavia. Laten wij dus eens een tour per badja (fietsstax) door de stad gaan maken.

Batavia wordt verdeeld in twee delen, en wel oud en nieuw. Eerst zullen wij in oud-Batavia ofwel benedenstad uit de tijd van Jan P. Coen eens een kijkje gaan nemen. Het geheel komt aardig overeen met onze oud-Amsterdamse bouwstijl. Oude en vernieuwen pakhuizen en panden welke hun beste tijd gehad hebben en zelfs de bekende Hollandse ophaalbruggetjes ontbreken er niet. Dit alles is het werk geweest van de eerste Hollanders die zich hier vestigden. Straten en grachten dragen dan ook bijna alle Hollandse namen. Dit oud-Batavia was vroeger omgeven door een grote muur met als ingang een poort. De muur is echter reeds lang verdwenen maar de poort is nog steeds blijven staan. Deze poort wordt nu de Amsterdamse poort genoemd. Achter deze poort ligt een buid kanton, waaraan verschillende legendes verbonden zijn: o.a. dat het kanton verbonden is met een ketting aan een ander kanton welke in het Bantamse gebied staat. Wordt deze ketting verbroken, dan houdt de band tussen Holland en Indië op te bestaan. Het eigenaardige is, dat men in 1941 begon deze ketting vast te maken, doch door plotselinge inval der Jappen mistukte dit werk, en de ketting brak. Het kanton is door de Japanners heilig verklaard en een oude inlander houdt er dan ook trouw de wacht bij. Komt men bij het kanton dan prevelt de oude baas iets onverschillig en doet vervolgens een gebod voor je. Dageelijks wordt er geofferd en vrouwen die met een kinderloos huwelijk gestraft zijn komen daar dan offeren en bidden, dat de coolevaar hun met een bezoek zal vereren. Wij gaan weer verder en zien plots een hevig gekroel van een geweldige menigte. Zowel blank als bruin zijn goed vertegenwoordigd. De Chinees met zijn eeuwige gimlach haalt men tussen duizend rassen uit. Hij is geweldig geslepen en uiterst kalm. De handel wordt dan ook voornamelijk door Chinese gedreven. Heeft u trek in pilsang of mandarijnen? Wij hebben reeds een prachtige mand pilsang Amboon ontdekt. En de Chinese, welke al gezien heeft dat wij naar zijn waar kijken, begint reeds te gnutven. Op onze vraag: berapa? (hoeveel kost die?) antwoordt hij gimlachend: lima roepia toeani (vijf gulden meneer). Dit is ruim 100% boven de normale prijs. Maar dat is de gewoonte van de Chinese om veel meer te vragen dan de artikelen waard zijn. Kom je dus pas uit Holland, dan ben je de sigar. Je hebt dit echter snel door en zo bieden wij dan ook een gulden. De een laat dan iets zakken en de ander doet er iets bij, zodat wij het tenslotte over de prijs van f 2.— eens zijn.

De kiescommissie maakt bekend dat na afloop van de nasstemming de definitieve uitslag thans is:

MANNEN UURLONERS:	Ald	Stemmen
1. J. H. Verdaasdonk	Controle	282
2. N. Kouwer	Expeditie	221
3. M. L. Jansen	Montage	219
4. B. J. F. A. Minde	Huisvesting	203
5. J. de Koning	Controle	195
6. H. Simons	Machineloog	130
7. J. Burghoorn	Gereedschappmakerij	128
8. G. J. Pennings	Montage	126
9. D. v. Reursen	Metaalwaren	106
10. W. v. Kuyvenhoven	Machinale Houtbew.	93
11. J. v. d. Ree	Meubelmontage	90
12. R. Peys	Proeflabriek	85
13. A. S. du Croix	Metaalmagazijn	84
14. T. A. Koolmees	Gereedschappmakerij	81
15. C. v. d. Grefit	Montage	71
16. J. Jansen	Montage	71
17. W. A. A. de Reuver	Metaalwaren	68
18. C. v. d. Spek	Proeflabriek	60
19. P. C. Camphuyssen	Nabewerking	58
20. B. Cohen	Montage	54
21. P. J. Bots	Montage	53
22. J. P. v. Gemert	Controle	48
23. G. Kok	Meubelmontage	46
24. B. ten Wolde	Controle	40

VROUWEN UURLONERS:	Ald	Stemmen
1. J. A. J. van Thielen	Montage	316
2. J. W. C. Schuit	Montage	262
3. M. L. Haarloo	Montage	197
4. H. J. van Bommel	Montage	129

MANNEN MAANDLONERS:	Ald	Stemmen
1. Th. de Geus	Huisvesting	325
2. W. N. J. Vreeken	Productie Bureau	247
3. G. B. H. van Dijk	Gereedschap Bureau	67
4. J. Vogel	Expeditie	59
5. L. v. d. Gugten	Montage	50
6. C. v. Delt	Magazijnadm.	48
7. J. Jonker Sr.	Magazijnadm.	44
8. A. J. M. Vermeulen	Statistiek	32
9. G. C. Koopman	Correspondentie	25
10. L. M. Ehrenburg	Steekproefcontrole	22

VROUWEN MAANDLONERS:	Ald	Stemmen
1. M. Verwaal	Algemene Zaken	193
2. M. W. Jimmink	Organisatie	127
3. A. S. M. M. Collijn	Secretariaat	98

WEEKLONERS:	Ald	Stemmen
1. H. Kuiper	Huisvesting	282
2. L. v. d. Plas	Houtmagazijn	155
3. J. Remeljn	Mach. Houtbewerking	46

AFDELINGSCHEFS:	Ald	Stemmen
1. F. C. de Gruyter	Metaalwaren	355
2. H. M. J. van Grafhorst	Kospijnis	106

NED. KROON RIJWIELFABRIEK:	Ald	Stemmen
1. Th. J. Fichonoux	"	21
2. P. Hooffman	"	11

OPWERKINGEN:	Ald	Stemmen
1. Het totaal aantal geldige stemmen bedraagt 5819.	"	"
2. Het totaal aantal blanco ingeleverde formulieren 1069.	"	"
3. Het totaal aantal foutief ingevulde stembiljetten 91.	"	"
4. Het hoogste aantal stemmen kreeg de heer de Gruyter (groep afd. chefs) met 355.	"	"

De dames van VDH zullen allen wel gaarne gende keer (een geweldige avontuur!). Veel iets echt Indisch willen hebben. Nu, wij zien n.l. kans een partij schoot-gorilla's en slangen op de kop te tikken! Bestellen bij afd. Sociale Zaken in de middagpauze (bon 5 van uw snoepkaart medebrengen).

Wij eindigen nu deze brief en tot de volgende keer!

MESSEMAKER

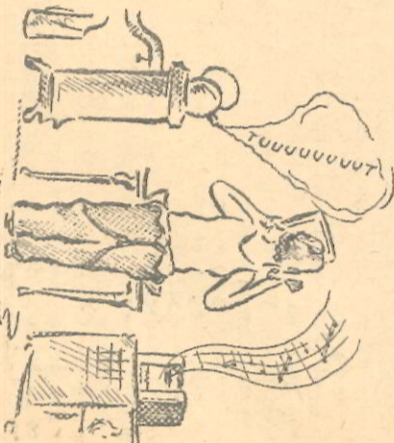
Plastics

Als men in het dagelijks leven om zich heen kijkt ziet men tal van voorwerpen van de meest uiteenlopende aard, welke noch van metaal of hout, noch van glas of welk ander van oudsher bekend materiaal zijn gemaakt. Wij bedoelen al die voorwerpen, welke op grond van hun constructiemateriaal „plastics“ worden genoemd. Dergelijke voorwerpen danken deze naam aan het feit, dat ze in een bepaald stadium van hun verwerking plastisch of zelfs vloeibaar kunnen zijn. De uitdrukking „plastics“ is een verzamelnaam voor twee geheel apart staande groepen: de thermohardende kunststoffen en de thermoplastische kunststoffen. Onder „thermo-

hardende“ stoffen verstaat men stoffen, die door warme verhanden, terwijl „thermoplastische“ stoffen onder invloed van warmte zacht worden. Zo zijn bijvoorbeeld eieren thermohardende voorwerpen, want zij worden door de warmte van kokend water hard en blijven ook hard, onverschillig aan welke temperatuur ze later worden blootgesteld als ze eenmaal hard zijn. Daarentegen behoort lak tot de thermoplastische stoffen, want lak wordt onder invloed van warmte zacht en kan telkens weer, nadat het door afkoeling hard geworden is, door warmte opnieuw zacht worden gemaakt. De thermohardende en de thermoplastische kunststoffen worden meestal langs synthetische weg vervaardigd en vervangen in sommige gevallen de natuurproducten. Door de grote ontwikkeling van de chemie in de laatste tientallen jaren is het aantal van deze synthetische verbindingen zozeer toegenomen, dat wij hier alleen de belangrijkste zullen bespreken. Van de thermohardende kunststoffen zijn die op phenolbasis wel de voornaamste („phenol“ is een soort benzol-product en dit o.a. voor het produceren van kleurstoffen, medicijnen, springstoffen en kunstharzen). De phenolharzen, welke gevormd wordt door een bepaalde reactie van phenol, doet denken aan denkers en vormt het uitgangspunt voor de kunststof, welke in het algemeen bekend is onder de naam „bakelite“ of „phlitolite“. De vijfgemalen phenolharzen worden gemengd met vulmiddelen, chemische stoffen en kleurstoffen, en daarna gewalst. In dit stadium verkrijgt men de zogenaamde persmassa, welke gemalen of in de vorm van stukjes in matrizen onder hoge druk en bij hoge temperaturen wordt verwerkt tot het ruwe product, wat na enkele slootbewerkingen, zoals abrassen en polijsten, het gereede artikel oplevert. De vulmiddelen geven aan het materiaal een veel grotere mechanische sterkte en aan de producten een veel lagere kostprijs; deze zou veel hoger moeten zijn als uitsluitend hars zou worden gebruikt. Door speciale vulmiddelen te gebruiken verkrijgt men persmassa's, welke aan een of meer van de navolgende eigenschappen voldoen: goede bestendigheid tegen hitte, water en chemicaliën, hoge slijtvastheid of goede elektrische eigenschappen. De kunststoffen geven aan het product de gewenste kleur of combinatie van kleuren, zoals hout- of marmer-effecten. De matrix is gemaakt van hoogwaardig staal, waarin de vorm van het te persen artikel is

Er gaat welhaast geen dag voorbij, of er verschijnt het één of andere bericht in de krant over het radio omroepbedrijf. Stond dit reeds voor de oorlog in het centrum der belangstelling, na de oorlog is de belangstelling nog aanzienlijk toegenomen. Enerzijds wordt veel critiek uitgeoefend op het beleid en op het peil der programma's, anderzijds vallen juist deze programma's (de „honte avonden“) bijzonder in de smaak bij het grote publiek. Hoe het ook zij, een feit is het, dat de studio's stiek tot de verbeelding van het publiek spreken. Ilya Ehrenburg heeft de filmstudio's eens „droomfabrieken“ genoemd, een naam, die ook toepasselijk is op de moderne studio's. Deze studio's vormen een aparte wereld. Onlangs verscheen een boek „Radio Nederland“, samengesteld door J. J. F. Stokvis, chef van de nieuwdienst en L. J. van Loon, hoofdredacteur bij deze nieuwdienst. Dit boek wil, zoals de ondertitel aangeeft, een band vormen tussen de luisteraar en de omroep. Het brengt de luisteraar bij de keukin in de keuken van het omroepbedrijf. De zwaartepunten van dit bedrijf liggen bij het Philharmonisch orkest, de hoorspelafdeling, de lichte muziek en de nieuwsvoorziening, programma's, die wel vooroordelen en overleg eisen in het voorbereiden van de samenstellingen b.v. op het feit, dat het idee om een bepaalde reportage te geven nog niet leed tot de uitvoering daarvan. Neen, vooraf moeten nog talloze moeilijkheden overwonnen worden, omdat de oorlogsjaren nog te veel hun invloed op de organisatie doen gelden. Men moest veelal geheel opnieuw beginnen. Sinds jaren dacht men niet meer aan vragen als: is de reportage-wagen in orde, zijn de banden nog te vertrouwen, is een lijnverbinding met Hilversum straks mogelijk, zijn er voldoende platen en de reportage te „snijden“ enz. enz. Dit is nog slechts een klein voorbeeld van de 1001 moeilijkheden, die dagelijks het omroepapparaat belasten.

In dit boek kunt U lezen over de Hilversumse mannen en hun idealen, sommigen hoort U nog dagelijks, anderen zijn inmiddels uit de aether verdwenen, maar allen zijn of waren populair. Wij noemen hier: Albert van Raalte en het radio-philharmonisch orkest; Koos Koën, voordrachtskunstenaar, die als tekenaar Warm Hoeskes heet; de ervaringen van de bekende Jannes Yolandi; de regisseur S. de Vries Jr. met zijn vele assistenten voor de technische verzorging, de geluidsverzorging en de regie. Eindelijk, leest U dit in „Radio Nederland“ VDH bedrijfsbibliotheek Nr. B. 3814

Nummer 102

het V.D.H.-tje

22 Nov. 1947

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL - VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Radio- en Stofzuigerfabriek: **Maanweg - Den Haag**

Motorenfabriek: **Abstederdijk - Utrecht**

Rijwielafabriek De Kroon: **Laakweg - Den Haag**

Verkoopkantoor: **Maanweg - Den Haag**

EEN NIEUW PRODUCT

60 WATT VERSTERKER

Door de afdeling Enkelafabriecage werd een dezer dagen de eerste, ná de bevrijding gefabriceerde, omroep- en muziekinstallatie afgeleverd. Met deze installatie, bestemd voor de Koninklijke Verenigde Tapitfabrieken te Moordrecht, is een oude tak van ons bedrijf weer in het leven gekomen. Gedurende de oorlog is onze activiteit op dit gebied noodgedwongen tot stilstand gekomen; nu echter is de hartleuens van de oude garde vervuld; de fabriecage van versterkers en versterkers-installaties is gestart met een serie aantrekkelijke producten. De eerste mijlpaal — 25 watt versterkers type 1251 — was reeds gepasseerd en van de tweede — deze complete installatie — geven we hieronder een korte beschrijving.

Het geheel bestaat uit een stalen kast waarin de diverse eenheden — in ransel-vorm — gemonteerd zijn. We vinden hier van boven naar beneden:

- de 60 watt versterker-installatie geleverd aan de K.V.T.

een radio-ontvangloestel met 3 golfbereiken; de voorversterker voor de 60 watt versterker; de gramfoon met automatische platenwisselaar; het groepschakelpaneel met de controle luidspreker; de eindtrap van de 60 watt versterker; het voedingsapparaat van de 60 watt versterker en het paneel met hoofd-schakelaar en beveiliging. Tevens behoort bij deze installatie een microfoon met hoogspanningschakelaar, een 25-tal luidsprekers van het nieuwe type 01 618, benevens enige luidsprekers met ingebouwde speciale versterkertrap en eigen toon- en volumeregelaars. De 60 watt versterker is van het nieuwe type 2601 en bestaat, zoals aangegeven, uit 3 eenheden. De voorversterker hiervan bezit een mengpaneel waarmee het mogelijk is het geluid van de microfoon — eventueel 2 microfoons — en dat van radio en gramfoon naar behouden in elke verhouding te mengen en bovendien de hoge tonen, lage tonen en geluidssterkte, gezamenlijk te regelen. De eindtrap bevat een milli-ampère meter, waarmee de kathedroom van de eindlampen gecontroleerd kan worden. De toegepaste automatische platenwisselaars van Amerikaans fabricaat en bevat een schakelinrichting voor automatisch en gevoerd spelen. De groepschakelaars bieden de mogelijkheid om bepaalde gedeelten van een gebouwd alzonderlijk of tegelijkertijd met muziek of omroep te kunnen bedienen. De uitvoering in de nieuwe paneelvorm is zeer praktisch — eenheden zijn gemakkelijk verwisselbaar en vervangbaar — en het verbeterde uiterlijk van ontvangloestel en gramfoon geeft het geheel een technisch aantrekkelijk aanzien. We hebben dan ook voor de toekomst van deze fabriecage de beste verwachtingen.

WERK EN GELOOF

Wat vraagt het licht, gereed ter kim te dalen,
Of iets op aard' gewrocht werd bij zijn stralen?
Het gaf zijn glans en deed zijn plicht!
Wat vraagt de bloem, wanneer haar bladen welken,
Of honing werd gedronken uit haar kelken?
Zij heeft gebloeid, dat is haar roem!
Kust de avondrust het blad, nu moe gefluisterd,
Wat vraagt de nachtegaal, of iemand luistert?
Hij zingt zijn lied, dat is zijn lust.
Werk! Werk! mijmer niet;
Werk, wat ook het loon moog' wezen,
Gestrooid is 't zaad; wie zal de vruchten lezen?
Hij, die de rijpe velden ziet!

ALLARD PIERSON.

